

itga wale. Nis kes wufina nallat ali-
wad, pöörjwad tagasi ja niis wäti
päte aige tullest näpeli. Waluga nuk-
kus to juuri otstast maha juuri
pääle, kus to kawa aega minestanud
oli. Kui to ülesse ärnas, tuli tal waja-
kas muu: Oh alas to juuri olema! näl-
maitpas to hää, weel sellepärast, et ma
toma pärast pidin maha kukkuma.

8.

Viisu järwest räägib wanarahwas jär-
mist wust: Viisu mõisa all Tiirnik
olnud ilus järw. Järwes olnud palju
kalu ja wesi wäga maitsev. Kõndläm-
naene järwe juure lappi rätinaid lopa-
tama. Kõnnuga täis järw üles ja läi-
nyd talle. Tuure Jaani nöh. Olastu-
se üles rüülast läinud to läbi. Kahwas
imestades näinud: kuhu ta minna?
Järw watanud: Ojast tulin Ojapö-
llemisega on tal tula juust maha
kukkunud ja üles rüülast türgas jaanud.

Raigu sejab see järw Viisu mõisa all.

9.

Premes küsis karjapoist, ikka karja-
ga koju talle. "Kia mõtja seni täim-
pää karjan ka käus!" Karjapoist
täb: "Wõi to nu näumata jätt!"
"Kia to mittlägi ära ka wõis!" Karjap-
"Wõi to nu manu inni tõi." P: "elli-
hanseta wõis kas müsta wäi wälge!"
K: "Punastega kohelift sul is olegi."
P: "Kia seni porra ka järe!" K: "Wõi
to nu chen inni järe!" P: "Kia to pua-
res na!" Karjap: "Wäi tüsilus."

10.

Ükskord olnud, talwe karjapölmaga,
potiraupmis linna (wist Võru) tuus
peat potta kauplemas. Tal pannud
kõlm, kakanud tuld tegema ja üt-
nud: "Minu oma oma pott, oma räni,
oma taal, oma heina, oma lat, keswõp
minu kullo tuld maha tellimast!"